

РЕШЕНИЕ

№ 3387

гр. София, 19.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 27.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **5922** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано по жалбата на К. С. С. против писмо изх. № РНД21-УФ01-547/1/02.06.2021 г. на секретаря на район „Н.“, Столична община, обективиращо отказ да бъде издадено удостоверение за наследници на М. И. Р., поради невъзможност за установяване на данни от съществено значение за издаване на искания документ (липса на данни за съставен акт за смърт). Наведени са доводи за материална незаконосъобразност на оспорения административен акт. Претендира се неговата отмяна.

Ответникът – Секретаря на район „Н.“, Столична община в депозирано по делото писмено становище излага доводи за неоснователност на жалбата.

Настоящият съдебен състав, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е иницирано по искане вх. № РНД21-УФ01-547/31.05.2021 г., депозирано от К. С. до кмета на район „Н.“, Столична община за издаване на удостоверение за наследници на М. И. Р.. В заявлението не са посочени данни за дата на раждане и семейно положение. По отношение на смъртта е посочена единствено годината - 1983 г. и мястото „в Германия“. Липсват и данни за съставен акт за смърт.

В административната преписка е приложено копие от Личния регистрационен картон

на М. И. Р., в който липсва отбелязване за съставен Акт за смърт. При извършена проверка от служители на район „Н.“, Столична община е установено, че в Национална база данни „Население“ е отразено, че М. Н. е починал на 11.05.1983 г. във Федерална република Германия. Изпратено е запитване чрез Посолството на Република България в Германия. С писмо изх. № К.-08-00-73 дирекция „К. отношения“ в МВнР е уведомила район „Н.“, Столична община, че в архива на Гробищни паркове – Р. не фигурира М. Р..

Въз основа на извършената проверка и липсата на данни за издаден акт за смърт административният орган е постановил отказ за издаване на удостоверение за наследници.

По делото са приложени и Постановление на С. градска прокуратура за потвърждаване на постановление на С. районна прокуратура от 31.11.2021 г. за отказ да се образува досъдебно производство за евентуално извършено документно престъпление, писмо изх. № РНД20-УФ01-746/3/31.08.2020 г. от заместник-кмета на район „Н.“, Столична община и писмо изх. № РНД21-УФ01-746/7/14.05.2021 г. на секретаря на район „Н.“, Столична община, сходни по съдържание с оспореното, писмо №8-402/07.05.2021 г. от главния директор на ГД „Гражданска регистрация и административно обслужване“ и Удостоверение за съпруг/а и родствени връзки на И. К. Р. изх. № УГ01-4394, в което М. И. Р. е посочен кат син, починал на 11.05.1983 г. При така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Съгласно § 8 от ПЗР на АПК правилата за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършване на административни услуги, както и при обжалване на отказите /мълчаливите или изрични/ за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго. Освен това, определението за индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК на практика покрива извършването на всички административни услуги, включително и тези, определени в §1 от ЗА и оспорването им по съдебен ред по общата клауза на чл. 145 от АПК винаги е допустимо.

По делото липсват доказателства за датата на съобщаването на оспорения отказ на неговия адресат, представянето на които е в тежест на ответника.

С оглед на това настоящият съдебен състав намира жалбата за ДОПУСТИМА като подадена от надлежна страна, разполагаща с правен интерес, в срока по чл. 149, ал. 3 във връзка с чл. 140, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на обжалване по съдебен ред административен акт.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспореният отказ, обективизиран в писмо изх. №РНД21-УФ01-547/1/02.06.2021 г. е издадена от компетентен административен орган – секретаря на район „Н.“, Столична община в условията на делегирана компетентност по чл. 24, ал. 1 от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/ и чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД-02-20-6/24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението, доколкото заявеното от самия К. С. последно местоживееене на неговия наследодател е район „Н.“, Столична община.

Властническото волеизявление е облечено в изискваната от закона форма, съгласно разпоредбата на чл. 59 от АПК, като актът съдържа съществените реквизити определящи го като индивидуален административен акт от категорията на процесните - издател, адресат, мотиви, основания за постановения отказ. Не се констатира

допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаването му. Административният орган не е допуснал нарушение на чл. 35 от АПК. Актът е издаден при пълно изясняване на относимите към спора факти и обстоятелства.

Оспореният отказ е постановен и при правилно прилагане на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 24, ал. 1 от ЗГР, общинската администрация издава удостоверения въз основа на регистъра на населението, като редът за издаване и образците на удостоверенията по ал. 1 се утвърждават с наредба на министъра на регионалното развитие и благоустройството съвместно с министъра на правосъдието, съгласно ал. 2 от същата разпоредба.

Гражданската регистрация е вписване на събитията раждане, брак и смърт в регистрите за гражданско състояние и вписване на лицата в регистрите на населението. Съгласно ал. 3, на чл. 1 от ЗГР, гражданската регистрация включва съвкупност от данни за едно лице, които го отличават от другите лица в обществото и в семейството му в качеството на носител на субективни права, като име, гражданство, семейно положение, родство, постоянен адрес и др. Съгласно текста на чл. 1, ал. 2 от закона, регистрите по ЗГР са два вида - регистри за гражданското състояние, в които се вписват юридическите факти от категорията на юридическите събития - раждане, брак, смърт и регистър на населението, в които се вписват останалите, подлежащи на регистрация данни по чл.1, ал. 3 от закона за едно лице, които го отличават от другите лица в обществото и семейството му и които, видно от текста на закона, са не само факти с правно значение, но и субективни права и правоотношения. Нормативното основание за издаване на удостоверение за наследници са разпоредбите на чл. 22 и сл. от ЗГР и чл. 9 и сл. от Наредба № РД -02-20-6/24.04.2012г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението. Удостоверението за наследници извежда и обективира обобщена информация от един от изрично посочените в чл. 4 от Наредбата източници - Национална и Локална база данни „Население“ и регистрите на актовете за гражданско състояние, а съгласно чл. 11, ал. 2 от Наредбата - регистъра на населението и регистрите на актовете за гражданско състояние. Удостоверението за наследници се издава от кмета на общината/района/кметството или упълномощено от него лице, където е бил постоянният адрес на наследодателя след справка в регистъра на населението и съдържа данни, отразени в него. Въз основа на подаденото искане за издаване на удостоверение за наследници длъжностното лице по гражданско състояние е длъжно да извърши проверка в регистъра на населението и да прецени дали са основания за издаване на удостоверение за наследници. При липса на съответни регистри, администрацията, действаща в хипотезата на обвързана компетентност, и на основание чл. 8, ал. 2 от Наредбата е длъжна да постанови отказ, в какъвто смисъл е постановен и процесният такъв.

Съгласно чл. 12, ал. 2 от Наредбата установява като задължителни данни подлежащи на вписване в удостоверението за наследници всички данни на наследодателя и наследниците, включени в образеца. Това са датата на раждане/ЕГН, дата на смърт, № на акт за смърт, населеното място, в който е съставен и данни за семейното положение. От съдържанието на оспорения отказ става ясно, че длъжностното лице е изпълнило задължението си да направи необходимите справки в личния регистрационен картон и НБД „Население“ и регистрите на актовете за гражданско състояние по отношение починалото лице и въз основа на тях е установено, че в

Личния регистрационен картон на М. И. Р. липсва отбелязване за съставен Акт за смърт. При извършена проверка от служители на район „Н.“, Столична община в Национална база данни „Население“ е установено вписване, че М. Н. е починал на 11.05.1983 г. във Федерална република Германия. Липсват данни, както за съставен акт за смърт, така и за официални документи, удостоверяващи точната дата на смърт. Производството по издаване на удостоверение въз основа на регистъра на населението е особено производство, което не се припокрива с всички правила на административното производство, предвидени в глава пета на Административно-процесуалния кодекс. Административният орган не само не е длъжен, но и не трябва да събира други доказателства, за да издаде исканото удостоверение /в този смисъл Решение № 2849 ОТ 26.02.2019 Г. по адм. д. № 12110/2017 Г., III отд. на ВАС/. Както ясно е записано в разпоредбата на чл. 24 ЗГР, удостоверенията се издават въз основа на регистъра на населението, което изключва възможността за събирането на други, предоставени от заявителя или събрани в хода на производството доказателства. Както бе посочено, удостоверенията се издават въз основа на данните, съдържащи се в Националната база данни "Население и Локалната база данни "Население". За издаването на удостоверения могат да се ползват и данни от регистрите на актовете за гражданско състояние. Що се отнася до издаването на удостоверения за наследници, нормата на чл. 11, ал. 2 от Наредбата изрично определя обхвата на задълженията на длъжностното лице, което трябва да направи пълна проверка в регистъра на населението, а когато е необходимо, и в регистрите на актовете за гражданско състояние.

В разглеждания случай задължението на административния орган е било извършването на проверка по чл. 11, ал. 2 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. и видно от съдържанието на оспорения отказ, такава е осъществена. По делото са приложени писмени доказателства, от които е видно, че за изясняване на обстоятелства по подаденото искане административният орган е започнал и процедура по служебно дирене на съставен акт за смърт, респ. на друг официален документ за смърт.

Съгласно нормата на чл. 10, ал. 1 от Наредбата, удостоверението за наследници се издава само за лица, които към датата на смъртта си са подлежали на вписване в регистъра на населението и за които има съставен акт за смърт. В случая липсват данни за съставяне на акт за смърт, което налага липсващите данни, необходими за издаване на удостоверението за наследници предварително да бъдат установени от районния съд по реда на чл. 542 и сл. ГПК в охранително производство. И едва след като бъде разпоредено от гражданския съд съставянето на съответните актове за гражданско състояние, административният орган може въз основа на тях да състави удостоверение за наследници. Установяването на факти по гражданско състояние на лица, за които факти не са съставени актове в определените срокове и те не са вписани в регистрите на населението, не е от компетентността на административния орган и съответно на административния съд. Установяването на тези обстоятелства е от компетентност на гражданските съдилища. В насока следва да се отбележи, че по делото са налице данни за образувано гр. д. №32916/2020 г. по което е изискано предоставянето на документ, въз основа на който на 14.07.2011 г. е коригирана датата на смъртта на М. И. Р. на 11.05.1983 г. или информация въз основа на какви данни и от какъв източник е въведена посочената корекция.

По изложените съображения, оспореният отказ на секретаря на район „Н.“, Столична

община следва да бъде оставен в сила, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

С оглед на изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София- град, Второ отделение, 56-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. С. С. против писмо изх. № РНД21-УФ01-547/1/02.06.2021 г. на секретаря на район „Н.“, Столична община, обективиращо отказ да бъде издадено удостоверение за наследници на М. И. Р..

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: